herpy

GEKKOER

Pegu bent-toed gecko

Cyrtodactylus peguensis

En nataktiv gekko fra Myanmar, Thailand og Vestmalaysia, kendt fra skovene ved Pegu. Der findes kun få pålidelige pasningsoplysninger om arten, så vejledningen bygger på erfaringer med andre arter i slægten og er et forsigtigt udgangspunkt.

Familie: Gekkonidae Tidligere navn: *Gymnodactylus peguensis* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**7 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**8-10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende og jordboende**
Biotop	**Regnskov**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**60 × 40 × 60 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**23-27 °C**
Temperatur, nat	**20-23 °C**
Luftfugtighed	**60-90 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Valgfri**
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis eller parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kuldstørrelse	**1-2 æg**
Inkubation	**90-150 dage** ved 22-25 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
EU-bilag	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten er hverken opført under CITES eller på et af bilagene til EU's forordning om handel med vilde dyr, så der kræves ingen særlige tilladelser ved køb og salg inden for EU. Dyrevelfærdslovens almindelige krav gælder. Dyr i handlen er ofte vildfangne, og de oprindelige lande kan have egne regler om udførsel.

Om arten

Cyrtodactylus peguensis er en mellemstor, slank gekko i slægten *Cyrtodactylus*. Slægtsnavnet betyder "krum finger" og hentyder til de let bøjede tæer. Arten blev beskrevet i 1893 af George Albert Boulenger efter dyr indsamlet ved Palon i Pegu-regionen i det sydlige Myanmar, og det videnskabelige navn henviser til dette sted. Den hed oprindeligt *Gymnodactylus peguensis*.

Den største registrerede længde fra snude til kloak er 70 mm, så voksne dyr bliver omkring 7 cm uden hale. Den samlede længde med hale er ikke dokumenteret. Arten adskilles fra andre arter i den samme gruppe på en kombination af skæltal, bl.a. antallet af porer hos hannerne, og ikke på farven alene, så et dyr bør bestemmes af en, der kender slægten.

Taksonomien har været i bevægelse. En tidligere underart, *C. peguensis zebraicus*, er siden 2018 en selvstændig art, *Cyrtodactylus zebraicus*, og den er ikke nær beslægtet med *C. peguensis*. Ældre oplysninger om hold og avl bruger ofte det gamle navn, så de kan handle om den ene eller den anden art. Dyr fra den sydlige del af Thailand regnes undertiden til *C. zebraicus* og ikke til *C. peguensis*.

Temperament, farvevarianter og levealder er ikke dokumenteret for arten, og de 8-10 år i faktaboksen er et skøn. Slægten har ry for at være sky og hurtig, og det er klogt at regne med det samme her.

Udbredelse og levested

Cyrtodactylus peguensis er opgivet fra Myanmar (Pegu-regionen og Tenasserim), Thailand og Vestmalaysia. Typelokaliteten er Palon i Pegu-regionen. Arten er også blevet nævnt fra Indien, men det anses for en fejl.

Udbredelsen i Thailand og på den malaysiske halvø er uafklaret, fordi sydlige bestande tidligere er blevet regnet til underarten *zebraicus*, der nu er en selvstændig art. Fund af dyr i fangenskab eller fejlbestemte dyr kan forekomme på kortet.

> **Oprindelig udbredelse:** Myanmar (Burma), Thailand og Malaysia.

LEVESTED

Der findes ikke en detaljeret beskrivelse af *Cyrtodactylus peguensis* i naturen. Arten regnes for en skovlevende gekko, og slægtninge på den malaysiske halvø lever i lavlandsskov ved vandløb og sumpskov.

Klimaet i udbredelsesområdet er tropisk med en tydelig regntid og tørtid, men de præcise temperaturer og højder er ikke dokumenteret for arten. Som arbejdsantagelse bør terrariet derfor have en fugtig, skovagtig indretning med mulighed for at vælge mellem fugtige og lidt tørrere steder. Biotopen i faktaboksen er et skøn.

Pasning

TERRARIET

Oplysningerne her er lånt fra beslægtede arter i slægten *Cyrtodactylus* og fra de generelle krav til nataktive, klatrende gekkoer fra fugtige egne, ikke fra *C. peguensis* selv. De generelle krav siger mindst 6 × 6 × 8 gange kropslængden (snude-kloak) til et par, hvilket for en art på 7 cm giver omkring 40 × 40 × 55 cm. Et enkelt voksent dyr bør dog have mindst 60 × 40 × 60 cm (længde × bredde × højde), og et par noget mere. Større er bedre, fordi arten er aktiv og jager om natten.

Indret med en fugtig bund af kokosfibre eller tørv, områder med sphagnum, grene, korkbark og planter, så dyret både kan gå på jorden og klatre lavt. Giv altid mindst to skjul, et ved bunden og et højere oppe, fordi arter i slægten har brug for at føle sig trygge. Små huller i siderne giver ventilation uden at tørre bunden helt ud. Arten har sart hud, så undgå skarpe genstande og snævre sprækker, hvor den kan sidde fast.

TEMPERATUR

Der er ingen dokumenterede temperaturer for *Cyrtodactylus peguensis*. Beslægtede arter fra fugtig skov holdes ved stuetemperatur fra lidt over 20 °C til omkring 26 °C med en køligere nat, og det bruges her som udgangspunkt: 23-27 °C om dagen og 20-23 °C om natten.

Der er ikke dokumenteret behov for et varmt solested, og arten er ikke kendt for at sole sig. En svag varmemåtte på siden kan hjælpe, hvis rummet er koldt, men styr den altid med en termostat. Hold øje med dyret: gemmer det sig konstant eller nægter det at spise, kan temperaturen være forkert. Mål både foroven og forneden.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Arten er sandsynligvis afhængig af høj luftfugtighed, men tallene er lånt fra slægtninge. *C. irianjayaensis* holdes ved 70-100 % og *C. elok* ved 70-85 %. Som udgangspunkt for *C. peguensis* stiles der efter 60-90 %, med de højeste værdier om natten.

Spray terrariet mindst en gang dagligt, og lad overfladen tørre en smule imellem, så der ikke opstår mug. Hold et lag af vedvarende fugtigt substrat, fx sphagnum, hvor dyret kan søge ind. Stil en lav skål med frisk vand, som skiftes dagligt. Nogle arter i slægten ligger i vandet, så skålen bør være stor nok til, at dyret kan sidde i den. Om *C. peguensis* gør det, er ikke dokumenteret.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

LYS OG UVB

Der er ingen dokumenteret viden om, hvor meget lys *Cyrtodactylus peguensis* kræver. Arten er nataktiv, og beslægtede arter klarer sig med svag belysning. Et svagt UVB-lys regnes for gavnligt, men ikke nødvendigt, og UVB er derfor sat til valgfri.

Tilbyder du UVB, så vælg en svag kilde beregnet til skyggedyr, og placer den, så en del af terrariet altid ligger i skygge, og dyret kan trække sig tilbage. Lad lyset følge en fast døgnrytme med omkring 12 timers lys, og sørg for helt mørke om natten. Skarpe spotlamper skal undgås.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Arten er insektæder. Oplysningerne om foder er lånt fra slægtninge og er ikke dokumenteret for *Cyrtodactylus peguensis*. Giv fårekyllinger, dubia-kakerlakker og lignende insekter, der er mindre end afstanden mellem dyrets øjne. Store arter i slægten tager også større bytte, men det er ikke relevant for en art på omkring 7 cm.

Et udgangspunkt er at fodre voksne dyr omkring tre gange om ugen og unger oftere. Pudr foderdyrene med kalk, hver anden gang med kalk med D3-vitamin, og oftere til hunner, der lægger æg. Fodr om aftenen, når dyret er aktivt, og tag døde insekter ud. Spred gerne foderet ud, så dyret får lov til at jage.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Slægten har ry for at være sky, hurtig og med tynd, sart hud, der let revner. Gribes den, kan den bide. Håndtering frarådes derfor, og et dyr skal altid have tid til at falde til efter en flytning. Hvis du må tage det op, så lad det kravle fra hånd til hånd og undlad at klemme.

Arter i slægten er ofte territoriale, og *C. peguensis* holdes derfor bedst enkeltvis. Et par kan prøves, hvis terrariet er stort og med mange skjul, men ikke alle par passer sammen, og dyrene skal skilles straks ved tegn på uro. Hold aldrig to hanner sammen. Hvordan netop *C. peguensis* opfører sig sammen, er ikke dokumenteret.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønsforskellene hos *Cyrtodactylus peguensis* er ikke beskrevet i detaljer. Hannerne har 8 porer foran kloakken og 17-19 porer på lårene, så de kan kendes på dem med en lup. Hos hunnerne mangler porerne eller er svagt udviklede.

Kønsmodenhed og vægt er ikke dokumenteret for arten. Som tommelfingerregel for gekkoer af denne størrelse bør dyrene være mindst 18 måneder, før de sættes sammen, og hunnen skal være i god huld.

PARRING

Der er få erfaringer med avl af arten i fangenskab, og sæson og hvileperiode er ikke dokumenteret. Beslægtede arter er blevet opdrættet ved stuetemperatur året rundt uden en tydelig vinterpause.

Introducér hannen i hunnens terrarie og følg dyrene de første dage. Skil dem ved bid, jagt eller en hun, der skjuler sig hele tiden. Mange par er ikke forenelige, og et par, der ikke vil, bør ikke tvinges.

ÆGLÆGNING OG KULD

Arten er æglæggende. Kuldstørrelsen er ikke dokumenteret, men arter i slægten lægger næsten altid 1-2 æg, og det er tallet i faktaboksen. Hunnen lægger formentlig æggene skjult i bunden under et skjul.

Giv en æglæggekasse med fugtig sphagnum eller kokosfibre. Intervallet mellem kuldene er ikke dokumenteret. Hunnen bruger meget kalk, så tilbyd kalkpudrede insekter og eventuelt små stykker sepiaskal, og stop avlen, hvis hun taber sig.

INKUBATION

Flyt æggene forsigtigt uden at vende dem til en lille boks med let fugtigt substrat, fx vermiculite eller perlite, og læg dem halvt ned. Rugetemperaturen er ikke dokumenteret for arten. De 22-25 °C i faktaboksen er et skøn, der svarer til den kølige stuetemperatur, slægtningene holdes ved, og det er klogt at holde sig under omkring 26 °C.

Klækningstiden er heller ikke dokumenteret. De 90-150 dage i faktaboksen er et skøn, og udrugningen kan tage flere måneder. Vær derfor tålmodig, og kassér ikke æg, der ser sunde ud.

OPDRÆT AF UNGER

Der er ingen dokumenterede erfaringer med opdræt af unger af *Cyrtodactylus peguensis*. Ungerne kan formentlig holdes som de voksne i en mindre udgave af opstillingen.

Flyt dem til en lille boks med køkkenrulle eller fugtig sphagnum og skjul, og spray dagligt. Giv små, kalkpudrede insekter, som springhaler, bananfluer og små fårekyllinger, så snart dyrene spiser. Hold ungerne adskilt, hvis de viser tegn på territorial adfærd, og vej dem jævnligt.

Sundhed og typiske fejl

Der er ingen artsspecifik viden om sygdomme hos *Cyrtodactylus peguensis*. Typiske problemer hos arter i slægten og andre gekkoer i fangenskab er:

- Tør luft og tør bund, som giver hudproblemer og hudrester på tæerne. Sørg for fugtige steder og sprøjt dagligt.
- Kalkmangel, især hos æglæggende hunner. Pudr foderet og tilbyd kalk.
- Parasitter hos vildfangne dyr. En afføringsprøve hos en dyrlæge med erfaring i krybdyr er en god ide.
- Stress ved håndtering og for lidt skjul, som giver nægtet foder og vægttab.
- Sår efter slagsmål, hvis dyrene holdes sammen.

Søg dyrlæge, hvis dyret taber sig, ikke spiser i flere uger eller virker slapt.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.